
EVEREST

330

tamadres.com

AYŞE KULİN

1. *Güneşe Dön Yüzünü* (Öykü)
2. *Bir Tatlı Huzur* (Biyografi)
3. *Foto Sabah Resimleri* (Öykü)
4. *Adı: Aylın* (Biyografik Roman)
5. *Geniş Zamanlar* (Öykü)
6. *Sevdalinka* (Roman)
7. *Füreyâ* (Biyografik Roman)
8. *Köprü* (Roman)
9. *İçimde Kızıl Bir Gül Gibi* (Deneme)
10. *Babama* (Şiir)
11. *Nefes Nefese* (Roman)
12. *Kardelenler* (Araştırma)
13. *Gece Sesleri* (Roman)
14. *Bir Gün* (Roman)
15. *Bir Varmış Bir Yokmuş* (Öykü)
16. *Veda* (Roman), *Veda* (Çizgi Roman)
17. *Sit Nene'nin Masalları* (Çocuk Kitabı)
18. *Umut* (Roman)
19. *Taş Duvar Açık Pencere* (Derleme)
20. *Türkan-Tek ve Tek Başına* (Anı-Roman)
21. *Hayat-Dürbünümde Kırk Sene* (Anı-Roman)
22. *Hüzün-Dürbünümde Kırk Sene* (Anı-Roman)
23. *Gizli Anların Yolcusu* (Roman)

Ayşe Kulin, *Foto Sabah Resimleri* ile 1995 yılında Haldun Taner Öykü Ödülü'nü, 1996 yılında Sait Faik Hikâye Armağanı'nı, 2007 yılında *Veda* ile Türkiye Yazarlar Birliği En İyi Roman Ödülü'nü, 2008 yılında ise *Nefes Nefese* ile European Council of Jewish Communities tarafından verilen en iyi roman ödülünü kazandı. 2011 yılında Dublin Impac Edebiyat Ödülü'ne aday gösterildi. Birçok kez iletişim fakültelerinin, çeşitli okulların, kurumların, dergilerin ve derneklerin anketlere dayalı ödülleri aldı.

Sevdalinka'nın Bosna-Hersek telif geliri savaş mağduru çocuklara, *Kardelenler*'in telif geliri Kardelen Projesine, *Sit Nene'nin Masalları*'nın telif geliri UNICEF Anaokulu Projesine, *Türkan-Tek ve Tek Başına*'nın özel baskısının ve *Türkan* tiyatro oyununun telif gelirleri ise ÇYDD eğitim projelerine bağışlanmıştır.

AYŞE KULİN

BİR GÜN

tamadres.com

§

Yayın No 330
Türkçe Edebiyat 82

Bir Gün
Ayşe Kulin

Kapak tasarımı: Utku Lomlu
Sayfa tasarımı: Zülal Bakacak

© 2005, Ayşe Kulin
© 2005, bu kitabın tüm yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

1-6. Basım: 2005
7. Basım: Nisan 2015
8. Basım: Ekim 2016

ISBN: 978 - 975 - 289 - 236 - 1
Sertifika No: 10905

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

BİR GÜN

tamadres.com

*Hünkâr pîre teşne, pîr hünkâre hem
Yani hem ayrıldılar, yekpare hem...*

MEVLANA

NEVRA TUNA-ZELHA BORA

Dışarının kuru soğuşu, arabanın sıcak hava üfüren kaloriferine rağmen, içime sızıp, iliklerime işlemiş sanki. Ellerim ayaklarım buz gibi, gözlerimi yola dikmiş, baktıklarımı göremeden ve hiç kıpırdamadan dimdik oturuyorum. Her ikimiz de yay gibi gergin, tek laf etmeden yol alıyoruz. İlk konuşan o oluyor:

“Yaklaşıyoruz, hazırlansan iyi olur.”

Geniş siyah örtüyü başımın üzerine yerleştirip, kaşlarıma kadar indiriyorum. İki ucunu çekiştirerek burnumun hemen altından çengelli iğne ile tutturuyorum. Gülmeye başlıyor Hasan Bey:

“Örtünü biraz yukarı çek de önünü gör.”

Beceriksiz hareketlerle örtüyü alnımın ortasından geri çekmeye çabalıyorum.

“Hah bak, iyi oldu böyle. Pek de yakıştı. Gözlerinin güzelliği ortaya çıktı.”

“Bu örtünün yakışabileceği birini düşünemiyorum.”

“Hiç de değil. Güzel gözlü ama çirkin burunlu kadınlara pek de âlâ yakışabilir.”

“Teşekkür ederim!”

“Burnunun çirkin olmadığını benim kadar sen de biliyorsun. İltifat avcılığı yapma şimdi, sabah sabah.”

Kızıyorum için için ama, babam yaşında ve bana yardım etmeye çalışan bir adamla tartışmayı gereksiz bulduğum için susuyorum. Sabahın erken saatlerinde daha yoğun olan sis yer yer açılıyor. Başımdaki örtünün ucuyla yan penceredeki buğuyu siliyorum. Az daha gidiyoruz.

“Çok sıkıldım öff! Nefes alamıyorum.”

“Neden alamıyorsun? Burnunu kapamadın ki!”

“Olsun! Yine de bunaldım. Psikolojik herhalde. Camı indirir misiniz azıcık, hava girsin.”

Düğmeye basarak camı yarı yarıya indiriyor. Sabah ayazında ürperiyoruz ikimiz de.

“Bir kere daha üstünden geçelim mi?” diye soruyor Hasan Bey.

“Sorularımı çabucak soracağım. Konuyu dağıtmayacağım. Not alamadıklarımı aklımda tutacağım ve dışarı çıkar çıkmaz hemen yazacağım defterime. Acıkırsak çantamdaki bisküvileri yiyeceğiz. Konuşmam beşten önce bitmiş olacak. Bir terslik olursa, kimseye bir açıklama yapmadan, hemen sizi arayacağım cebinizden.”

“Ne yazık ki arayamayacaksın. Telefona izin vermiyorlarmış.”

“Yapmayın! Ya bir terslik olursa...”

“Olmayacak. Olursa, Dilaver Bey’e başvuracaksın.”

“O da kim?”

“Benim eski bir dostum. İçerden. Seni ona emanet edeceğim.”

“Güvenilir biri mi?”

“Olmaz olur mu!”

“Eh, tamam öyleyse.”

“En önemli şeyi unuttun, kızım.”

“Unutmadım. Bu buluşmayı hiç ama hiç kimse bilmeyecek, sizden, benden bir de neydi adı... Dilaver Bey’den başka.”

“Aferin.”

“Hasan Bey, bu yardımınızı unutmuyacağım... gerçekten... çok, çok teşekkür ediyorum.”

“Dua et de başımıza bir iş gelmesin.”

“Gelmez. Kimse bilmiyor ki... bizlerden başka.”

“Yerin kulağı vardır,” sesi sıkıntılı, “duyulursa, kabak hapishane müdürünün başına patlar.”

“Duyulmayacak,” diyorum içimdeki endişeyi sesime yansıtmamaya çalışarak, “inanın bana, bu gün bu iş, hiç kimse bilmeden bitecek.”

“İnşallah!”

“Şu ses kayıt makinesi...”

“Sen çıkart onu çantandan bana ver. Üzerinde bulmasınlar. Bir şeyler yapmaya çalışacağım.”

“Çantamda değil. Onu bir poşete koydum... arkada koltuğun üzerinde... yani iyi olurdu, her şeyi akılda tutmak mümkün değil ki, not alırken de zaman kaybederim.”

“Sen bu kadarına bile şükret!”

“Etmez olur muyum! Sağolun, siz olmasaydınız...” Aynı teşekkür sözlerini belki yüz kere yinelemiş olduğum için, bir bıkkınlık basıyor üzerime, bitiremiyorum lafımı.

Hasan Bey, önümüzdeki kavşaktan sağa sapıyor. Uzun bir süre daha gidiyoruz, yine hiç konuşmadan. Her ikimiz de kendi endişelerimize gömülüyüz. Sonra sola doğru kıvrılıyoruz, az daha ilerliyoruz ve birden karşımızda hapishanenin üst kısmı tel örgülü beton duvarı beliriyor. Tıkanır gibi oluyorum. Arka koltukta duran çantama uzanıp, çantayı kucağıma koyuyorum ve karıştırmaya başlıyorum. Nefret ederim böyle kuyu gibi derin çantalar-
dan. İçinde aranan her şey, hele de aceleniz varsa, bir köşeye girip